

Lapszemle

2009. 36. hét

Bárki fordulhat a GVH-hoz

Jelenleg is 23 bank és a két legnagyobb nemzetközi bankkártyatársaság ellen folyik a bankkártyás fizetést érintő eljárás a Gazdasági Versenyhivatalnál, ahol már mintegy 1,2 milliárd forint bírságot róttak ki a pénzügyi szektor szereplőire az elmúlt években. Bár szeptember elsejétől a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete is fogyasztóvédelmi jogkört kap, továbbra is érdemes hozzájuk fordulni panaszainkkal. - A PSZÁF fogyasztóvédelmi hatóságként történő deklarálása nem érinti a GVH tevékenységét - jelentette ki Mihálovits András. A sajtóreferens felhívta a figyelmet arra, hogy a GVH fogyasztóvédelemmel kapcsolatos munkája során a gyaníthatóan tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat vizsgálja, továbbá azt, ha a vállalkozások által közzétett tájékoztatások feltételezhetően jogsértőek. Mihálovits elmondta: számtalanszor előfordul, hogy egyéni panaszokkal, eseti jogvitákkal, speciális helyzetekben kialakuló problémákkal keresik meg a GVH-t. Azon esetek elbírálása azonban, amelyek bár tisztességtelennek tűnnek, de érdemben nem befolyásolják a gazdasági versenyt, nem tartoznak hatáskörükbe. Ugyanakkor nem kell aggódniuk az ügyfeleknek, hiszen ha ilyen jellegű panasszal fordulnak a GVH-hoz, akkor is eljut problémájuk az illetékes szervezethez, mivel azt a hivatal továbbítja. Más kérdés, hogy nyilván gyorsabb az ügyintézés, ha egyenesen a megfelelő intézményhez fordul a panaszos. A sajtóreferens elmondta, bárki benyújthatja panaszát. A nagyszámú fogyasztói jelzést figyelembe véve munkatársaik követik a vállalkozások hirdetési gyakorlatát, azonban ezek célzott figyelésére az erőforrások hiánya miatt nincs módjuk. A beadvány mindig díjmentes. Jól érzékelteti a GVH-nak a pénzügyi fogyasztóvédelemben betöltött szerepét, hogy 2005-től 40 ügyet indítottak, az esetek többségében a jogsértő magatartást kimondó határozatot hoztak és mintegy 1,2 milliárd forint bírságot szabtak ki. A versenyhatóság most is tucatnyi olyan ügyben vizsgálódik, amelyben pénzügyi szolgáltatókat vontak eljárás alá. (augusztus 31. *Népszabadság 1+5.o.*)

A bank sem árulhat zsákbamacskát

Szakértők világszerte egyetértenek abban, hogy a bankok nem zúdíthatták volna a piacra csaknem korlátlan mértékben a hiteleket, ha az emberek jártasabbak a pénzügyekben, vagy legalább korrekt tájékoztatást, figyelmeztetést kaptak volna a kockázatok megítéléséhez. A tájékoztatás szabályozása ezért mind több országban kerül napirendre. Nálunk a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a nyár elején adott ki vezetői körlevelet arról, milyen tájékoztatást vár el a hitelintézetektől a devizaalapú kölcsönök törlesztőrészletének változása esetén. A felügyelet honlapján közzétett dokumentum azt kéri a bankoktól: alaposan részletezzék a kamat, illetve a fizetendő havi részletek emelkedéséhez vezető közgazdasági és piaci indokokat, valamint ismertessék közérthetően a törlesztőrészletek alkotóelemeit, felbontását. A Gazdasági Versenyhivatal megbízásából készített korábbi felmérés szerint az ügyintézők az első találkozó alkalmával általában az ügyfél igényeinek megismerésére, az igénylés folyamatának bemutatására, az ügyfelet érintő legfontosabb kondíciók megismertetésére helyezték a hangsúlyt, a szerződés pontos tartalmára csak részlegesen hívták fel az érdeklődők figyelmét. (*Népszabadság 18.o.*)

Joghézagon hullott ki az ügyfelek pénze

Polgári peres és büntetőjogi vonalon is igyekeznek pénzükhöz jutni az 5 Kontinens ügyfelei, miután az iroda utazásszervezési engedélyét június közepén visszavonta a Magyar Kereskedelmi

Engedélyezési Hivatal, azonban a vagyoni biztosíték mindössze az utasok által befizetett összeg 22 százalékára volt elég. Szakemberek szerint a jelenlegi szabályozás korántsem ad teljes biztonságot az utasoknak, a minap megjelent tervezetben foglaltak azonban betömködhetik a lyukakat. Az évek óta működő 5 Kontinens Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-nek tavaly 320 millió forint vagyoni biztosítéka volt. Októberben bejelentették a hatóságnak, hogy 2009-ben nem kívánnak charterezni, így a kaució mértéke erre az évre - jogszerűen - 182 millió forintra csökkenhetett. Januárban aztán megszüntették utazásszervezési tevékenységüket. A tulajdonosok 5 Kontinens Utazási Iroda Kft. néven új céget alapítottak, és benyújtották kérelmüket utazásszervezésre, charteres utaztatásokra. A minimális biztosíték összege, újonnan alapított társaságról lévén szó, minimum 20 millió forint lett volna, a cég azonban 40 millió forintot tett le. Később e vállalkozás engedélyét vonta be az MKEH. (szeptember 1. *Népszabadság 17+19.o.*)

Már elérhető az ultragyors internet

Már több mint egymillió háztartásban érhető el a UPC Magyarország Kft. július elején elindított új generációs ultragyors internet-hozzáférési szolgáltatása. A másodpercenként akár 120 megabites letöltési sebességet biztosító Fiber Power-csomagok a UPC internetszolgáltatással lefedett területeinek mintegy 95 százalékán vehetők igénybe. A legnagyobb adatforgalmi sebességet biztosító csomag előfizetői egy dvd-nyi (4,7 GB) adatot a rendelkezésre álló sáv szélesség maximális kihasználása esetén akár hat perc alatt tölthetnek le számítógépükre. A szolgáltatás paradicsomi helyzetet teremt a letöltők számára, azonban a helyzet pikantériája, hogy a Nemzeti Hírközlési Hatóság a közelmúltban elmarasztalta a UPC-t, miután egyes előfizetői arra panaszkodtak, hogy a szolgáltató egyoldalúan korlátozta az internet-előfizetők hozzáférését. A UPC vitatja az NHH döntését, mondván: nem szankcióról van szó, hanem az internethálózat egészét érintő forgalommenedzselési beavatkozásról, amelynek célja a hálózat optimális működésének fenntartása. (szeptember 2. *Napi Gazdaság 8.o.*)

Megtévesztett nyugdíjasok

A Gazdasági Versenyhivatal 30 millió forintra bírságolta a Hild Zrt.-t, mert Mega elnevezésű konstrukcióját megtévesztően reklámozta. Ez a megoldás egy lakott ingatlanra szóló adásvétel, amelynél a vevő (a Hild) csak az eladó halálát vagy a szerződés megszűnését követően léphet az ingatlan birtokába. A konstrukció két részből áll. A Hild ezzel együtt azzal igyekezett ügyfeleket csábítani, hogy a járadékos saját lakásában élhet. A GVH szerint a szerződők így tévesen azt gondolhattak, hogy az ígért szolgáltatások igénybevételéhez nem kell átruházniuk ingatlanuk tulajdonjogát. A versenyhivatalnál pontatlannak találták azt az állítást is, hogy a szerződés megkötését követően a Hild végzi az állagmegőrző munkálatokat és gondoskodik az ingatlan műszaki állapotának megővéséről. A bírság összegének megállapításakor a versenyhatóság súlyosbító körülményként vette tekintetbe, hogy a vállalkozás bizalmi jellegű, hosszú távra szóló, életkoruknál fogva sérülékeny fogyasztóknak kínált szerződéseket hirdetett jogszerűtlen módon. A Hild korábban már marasztalásra került hasonló ügyben. Földeák Gábor, a Hild kommunikációs igazgatója visszautasította a GVH vádjait. Mint fogalmazott, teljesen életszerűtlen azt megkövetelni, hogy egy rövid reklámban felsorolják egy szerződés több tucat pontját. (szeptember 3. *Napi Gazdaság 16.o.*, **Megtévesztően hirdetett a Hild Világgazdaság 2.o.**, **Harmincmillió bírság a Hildnek Világgazdaság 6.o.**, **Harmincmillió forintos bírság a Hildnek Magyar Nemzet 11.o.**, **30 milliós bírság Blikk 9.o.**, **Büntetik az életjáradékosokat Bors 4.o.**)

A jogalkotás felelőssége

Az energiapiacok megnyitását pártolók sokszor szembesülnek azzal a kritikával, hogy nincsenek tekintettel az energiatermékek sajátos jellemzőire, és a verseny bevezetésével egy sokkal fontosabb

szempontot, az ellátás biztonságát sodorják veszélybe. A Gazdasági Versenyhivatal és más versenyt pártoló szereplők határozott álláspontja, hogy a felelősen átgondolt, versenysemleges, következetesen megalkotott jogszabályi keretek között a kereslet-kínálat törvényszerűségei ezeken a piacokon is ugyanúgy működnek, mint egyéb termékek esetén, anélkül, hogy az ellátás biztonsága sérelmet szenvedne. A jogalkotónak ezért hatványozott a felelőssége abban, hogy átlátható és jogbiztonságot teremtő szabályozás teremtsen meg a piacnyitás kereteit az energiapiacokon is. A versenytörvény alapján elvben a GVH is kötelezően részese a jogalkotási folyamatnak, amennyiben a tervezett intézkedés vagy jogszabály korlátozza a versenyt, kizárólagossági jogokat biztosít, továbbá az árakra vagy az értékesítési feltételekre vonatkozó előírásokat tartalmaz. Sajnálatos módon a GVH nem minden esetben tud élni véleményezési jogával, mivel csak utólag - sokszor nem is hivatalos úton - értesül egyes jogszabályok megszületéséről. Talán a rendelettel kapcsolatos átláthatósági, jogbiztonsági és versenysemlegességi aggályok megelőzhetőek lettek volna, ha a jogalkotó időben kikéri az érintett közigazgatási szervek véleményét. A cikk írója Polony Gergely, a GVH vizsgálója. (*Világ gazdaság 16.o.*)

Megvannak az idei terméknagydíjasok

Harminchét pályázat nyerte el az idén a Magyar Termék Nagydíjat, az elismeréseket szerdán adták át a Parlamentben. A Magyar Termék Nagydíj pályázatot a minőség tudatos szemlélet elterjesztéséért az Eximbank, az Industorg Védjegyiroda Kft., az ITD Hungary, a Mehib, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, a Terc Kft. és a TÜV-Süd Kerma Kft. írta ki tizenhárom témakörben a gazdasági, az önkormányzati, a munkaügyi és a környezetvédelmi minisztérium szakmai támogatásával. (*Világ gazdaság 2.o., Díjat nyert a hévízi Hotel Carbona Magyar Nemzet 1.o.*)

Harmincmillióra büntették a Hildet

Munkatársunktól

Harmincmillió forintos bírságot szabott ki a versenyhivatal a Hild Zrt.-re, mert az ingatlanért életjáradékot kínáló cég 2008-ban közzétett hirdetési több megtévesztő állítást is tartalmaztak. Magyarországon három, üzletszerűen életjáradéki szerződést kötő vállalkozás működik (Hild Zrt., OTP Életjáradék Zrt. és az FHB Életjáradék Zrt.). A lakásért életjáradékot adó konstrukció esetében a tőkeerős vállalkozás megvásárolja az időskorú ingatlanát, de a vételárát nem azonnal egy összegben fizeti ki, hanem jellemzően az eladó haláláig minden hónapban egy adott összeget, vagyis életjáradékot folyósít. Az eladó a szerződés tartalma szerint az ingatlanban maradhat, vagyis az ingatlan tulajdonjogát átadja, de azon holtig tartó haszonélvezeti joga marad fenn. A versenyhivatal a Hildkonstrukciók reklámjairól megállapította: azokban egyebek mellett szerepelt, hogy a fogyasztó a szerződés megkötése után saját lakásában élhet, tőle a járadékfizető az állagmegővő karbantartások költségét és a közös költséget átvállalja. A GVH szerint ezek a megállapítások nem pontosak. Tévedés például, hogy a járadékos a saját lakásában élhet, hiszen a Hild konstrukcióinak meghatározó tulajdonsága, hogy az adott ingatlan tulajdonjoga a vállalkozáshoz kerül. A reklám a fogyasztó számára a GVH szerint azt a téves feltevést eredményezheti, hogy a szerződés megkötéséhez, az ígért szolgáltatások igénybe vételéhez nem kell átruházni az ingatlan tulajdonjogát. Ugyancsak pontatlan az állítás, hogy a szerződés megkötését követően a Hild végzi az állagmegőrző munkálatokat és gondoskodik az ingatlan műszaki állapotának megővéséről. A szerződésekben azonban szerepel, hogy a Hild csak a jogszabályok alapján a tulajdonost terhelő karbantartásokért felel. Ebben azonban nincsenek benne például a vendég által okozott meghibásodások, a háziállatok által okozott károk, a belső burkolatok, gyengeáramú berendezések javítása miatti költségek megtérítése. A reklámokban az is elhangzott, hogy a Hild Zrt. fizeti a közös költséget. Az életjáradéki szerződések szövege szerint azonban a takarítás, a hólapátolás vagy az esztétikai festés költségei továbbra is a lakót terhelik, még akkor is, ha azok egyébként a közös költség részei lennének. A vizsgálat során a Hild Zrt. arról

semmiféle bizonyítékot nem terjesztett elő, hogy megfelelné a valóságnak az a reklámszlogen, amely szerint „mára már több mint 1000 ügyvéd fogadta és javasolta aláírásra ezeket a szerződéseket”. A társaság azt sem igazolta semmivel, hogy az ügyvédek nagyon biztonságosnak tartják életjáradék-szerződéseiket. A GVH súlyosbító körülménynek tekintette, hogy a cég idős embereknek kínált bizalmi jellegű, hosszú távú szerződéseket hirdetett így, és korábban már elmarasztalták hasonló ügyben. Enyhítő körülmény volt, hogy a fogyasztók a szerződés megkötésekor értesülhettek a pontos feltételeikről.

(Népszabadság, 2009. szeptember 4., péntek, 20. oldal)

Átlátható szigor

A felügyelet egy formálódó törvénytervezet szerint lehetőséget kapna a jogszabályalkotásra, és nagyságrendekkel magasabb bírságokat szabhatna ki. Emellett a transzparencia, a nyilvánosság és a szakmai konszenzus erejében is nagyon bízik Farkas Ádám, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) közelmúltban hivatalba lépett vezetője.

- Szakmai körökben is komoly vihart kavart a Brokernetről három hete közölt címlapsztorink. Ebben több biztosítási szakember is azt állította - igaz, név nélkül -, hogy bevett ügynöki praktika a biztosítások átforgatása, vagyis amikor díjmentesítés vagy díjleszállítás után egy újabb biztosítást köttenek. Mit tehet ezzel az ügyfeleket, sőt a biztosítókat is igen hátrányosan érintő jelenséggel szemben a felügyelet?

- A biztosítások átforgatása - különösen a folyamatos díjas, befektetési egységekhez kötött szerződések esetén - érzékeny kérdés. Minden egyes tranzakció pénzbe kerül, s minden új szerződéskötés nyomán újabb jutalék költségét vonják el a szerződést kötő ügyfél befizetéséből. Ezzel a gyakorlattal azonban nem feltétlenül és nem minden esetben lenne probléma, ha az emberek pontosan tisztában lennének azzal, miért és mekkora összeget fizetnek ki. Véleményem szerint a dolog kulcsa az átláthatóságban keresendő. Ha ez megvalósul, mindenkinek a saját belátásán múlik, hajlandó-e, és ha igen, mennyit fizetni egy termékért vagy szolgáltatásért. Előrehaladott szakmai egyeztetések folynak a Magyar Biztosítók Szövetsége a PSZÁF között a teljes hiteldíjmutatóhoz, azaz thm-hez hasonló teljes éves költségmutató, röviden tkm kialakításáról. Hasonló módon állapodtak meg néhány évvel ezelőtt a befektetési alapok kezelői az egységes hozamszámításról, s attól kezdve összehasonlítható az alapok teljesítménye. Ez az eset azért is jó példa, mivel ott a szakma alakította ki a közös játékszabályokat. Bízom benne, hogy ez a biztosítóknál is sikerülhet.

- Jóllehet, a piaci szereplők egy része váltig tagadja, mégis egyes biztosításoknál és közvetítőknél hallani az éves díj 180 százaléka ráúgó jutalékokról is. Nem sok ez egy kicsit?

- A közvetítők, legyenek azok függetlenek vagy a biztosítók saját hálózatához tartozók, általában azzal érvelnek: ők képesek arra, hogy szembesítsék az embereket saját anyagi jövőjükkel, és ráébresszék őket az öngondoskodás fontosságára. Ennek pedig értéke és díja is van - mondják. A kulcs ez esetben is a transzparencia. Ha befektetőként tudjuk, hogy mi mibe kerül, kinek mennyit kell fizetnünk, és az mekkora kockázatot vállal a pénzünkért, akkor el tudjuk dönteni, kifizetjük-e vagy sem.

- Ugyanez a véleménye a gyorskölcsönöket nyújtó cégekről is? Akkor is, ha több száz százalékos thm-mel nyújtanak hitelt?

- Ezzel kapcsolatban egy alapvető „filozófiai” kérdést kell eldönteni. Bevezetjük-e a kamatplafont, pontosabban thm-plafont vagy sem? Egyes országokban bevezették, és azzal érveltek: akit azon belül nem lehet hitelezni, az már olyan magas kockázatú ügyfél, hogy ne is kapjon kölcsönt. Aztán aki ebben a körben nem tudott megélni hitel nélkül, az az illegális szféra felé sodródott, annak összes ismert veszélyével együtt. Nálunk nincs felső határa a megszabható hiteldíjnak, így a piaci szereplők jogszerűen működhetnek.

- Sok a panasz a hitelközvetítőkre is. Több bank szerint a közvetítők által szerzett hitelek portfólióminősége jóval gyengébb, mint a saját szerzéseké.

- A bankok sokkal inkább kontroll alatt tudják tartani a saját értékesítésüket, ha az ellenőrzés és a képzés is házon belül van. De a kialakult helyzet egy másik okra is visszavezethető: a közvetítők ösztönzése, érdekeltsége sokkal direkter, mint a saját hálózatban dolgozó alkalmazottaké. A trend sajnos valóban nem jó, s ehhez az is hozzájárul, hogy a közvetítői jutalék mértéke többnyire független a közvetített hitel minőségétől.

- A hitelközvetítők háza táján ennél sokkal súlyosabb problémákról is hallani. Melyek azok az esetek, amelyek miatt a PSZÁF-nak rendőrségi feljelentést kellett tennie?

- A felügyelet már 2009 elejétől átfogóan vizsgálta a lakossági jelzáloghitelezésben szerepet vállaló intézményeket, beleértve a bankokat és a hitelezéssel foglalkozó pénzügyi vállalkozásokat. Ennek során sokgyanús esetre derült fény, közülük több mint száz esetben feljelentést is tettünk. Ezek egyik része jogosulatlan hitelezési tevékenység gyanúja miatt született. Olyan esetekre gondolok, amikor magánszemélyek vagy vállalkozások hatósági engedély nélkül nyújtottak hiteleket. Az ügyek másik részénél - több esetben az előzőekkel összefüggésben - erős a gyanú: eleve azzal a szándékkal nyújtották a hitelt, hogy törlesztési késedelem esetén bizonyos vállalkozói csoportok a követelés fejében áron alul megszerezhessék a fedezetül szolgáló ingatlant. Valószínűleg több pénzügyi vállalkozás eleve olyan, gyenge hitelképességű ügyfeleket keresett meg, akiknél várható volt, hogy nem tudják visszafizetni a kölcsönt. Amikor bekövetkezett a törlesztési késedelem, eladták a követelést egy követeléskezelőnek, aki pedig ingatlanközvetítő bevonásával a piaci ár töredékéért adta el az ingatlant a háttérben meghúzódó vállalkozói körnek. A gyanú szerint gyakran azonos tulajdonosi körhöz tartozó cégek- pénzügyi vállalkozások, követeléskezelők, értébecslők, ingatlanközvetítők - összehangolt tevékenységéről volt szó.

- A felügyelet a bankokat is vizsgálta. E körben nem talált szabálytalanságokat?

- Az derült ki, hogy a bankok ugyan nagyon kemény feltételekkel hiteleztek, de az ügyfelek szándékos „bedöntése” jellemzően nem írható a számlájukra.

- Azért az ő házuk táján is érdemes körülnézni. Szeptember végén lejár az a moratórium, amelyben a bankok vállalták, hogy egyoldalúan nem módosítanak a szerződéseiken. Mi lesz aztán?

- Az egyoldalú szerződésmódosításokat korlátozó törvényt néhány ponton korrigálni kell; az erről szóló tervezet rövidesen a parlament elé kerülhet. Ezt egészítené ki a banki magatartáskódex. Ennek első változata el is készült, most várjuk a Magyar Bankszövetség észrevételeit. A kódex lefedné a teljes hitelezési folyamatot, pontosan meghatározva abban a hitelezők magatartását és mozgásterét. Szándékaink szerint azok a bankok, amelyek aláírják a megállapodást, vállalásaikat beépítik az üzletszabályzatukba, s ezzel jogilag is kötelezettséget vállalnának azok betartására. A kódexet alá nem író hitelintézetek listáját pedig közzétennénk, ez pedig nyilvánvalóan fontos üzenet lenne a piacnak.

- Mi lesz akkor, ha a bankok többsége nem akarja majd aláírni a dokumentumot?

- Remélem, meg tudunk állapodni egy olyan szövegben, amely elfogadható lesz számukra. Ha nem, akkor részletes törvényi szabályozásra lesz szükség, bárén ezt nem tartanám a jó megoldásnak.

- A jogszabályok betartását illetően mintha kevésbé tartanának a pénzügyi intézetek a PSZÁF-tól, mint a Gazdasági Versenyhivataltól. Talán azért, mert utóbbi többmilliárd forintos büntetésektől sem riad vissza. Néhány évvel ezelőtt közszájon forgott egy történet arról, hogy az egyik biztosítónál pezsgőt bontottak, amikor megkapták a felügyelettől a hárommillió forintos büntetésről szóló határozatot. A kihágás révén ugyanis több tíz millió forintot kerestek.

- Ebben a tekintetben lényeges változások várhatók. Már a parlament őszi ülészakán napirendre kerülhet az a javaslat, amely rendbe tenné a PSZÁF-bírságok szabályozását. Ma az egyes ágazati törvények szabályozzák, hogy milyen bírságok szabhatók ki, de meglehetősen kusza és zavaros a helyzet. A tervezet szerint lényegesen megemelkedne a kiszabható bírságok összege, egyszerűsödne, egységessé válna és nem utolsósorban nyilvános lenne a felügyelet bírságotlasi gyakorlata.

- Olyan kockázatos termékek elterjedését is meg tudják majd akadályozni, mint amilyen a „hitelből befektetés” típusú konstrukció vagy a lakosság jenalapú hitelezése volt?

- Számottevően bővíthet a PSZÁF hatásköre. A törvénytervezet szerint a Magyar Nemzeti Bank és a felügyelet megkaphatja azokat a szabályozási eszközöket, amelyekkel fel tudnak lépni ha veszélyes piaci folyamatokat észlelnek, vagy akár csak egy túlzottan kockázatos termék elterjedését tapasztalják.

- Ezek szerint sor kerülhet arra, amit a korábbi felügyeleti vezetők is már szorgalmaztak: jogszabály-alkotói jogosítványt kapnak?
 - Valóban, a törvénytervezetben ez is szerepel.
- GILYÉN ÁGNES

(Figyelő, 2009. szeptember 3-9., 58+59. oldal)

Hipermarketek árharca

Ár-összehasonlító honlapot indított az Auchan, amely versenytársai - a Tesco, a Cora és az Interspar - és a maga által forgalmazott tömegfogyasztási cikkek, illetve élelmiszerek árait tartalmazza. Az árak gyűjtését a Magyarországon nemrég bejegyzett, az online ár-összehasonlítást kifejlesztő - az áruházlánchoz hasonlóan francia tulajdonú, de attól állítólag független - HMSM Consulting végzi majd a budapesti és a főváros környéki áruházakban. A versenytársak aggályosnak tartják, hogy a hatszáz terméket összehasonlító adatbázisba - egyébként épp a paraméterek pontos egyezése érdekében - csak a márkajelzéssel ellátott termékek kerülnek fel, az áruházak „saját márkás” termékei nem. Így viszont épp az alacsony árakkal leginkább vevőcsalogatónak számító cikkek és például a friss áruk maradnak ki a listából. Reklámkampányaikban az áruházláncok már korábban is éltek árak összehasonlításával, a módszer fogyasztókat megtévesztő alkalmazása miatt azonban többüket is megbüntette már a Gazdasági Versenyhivatal.

(HVG, 2009. szeptember 5., szombat, 83-85. oldal)

Fogyasztóvédelmi lapok uniós pénzből

Fogyasztóvédelmi magazinok és honlapok indulnak uniós támogatással Magyar-, Lengyel- és Csehországban, illetve Szlovéniában, Romániában és Cipruson. A hároméves projekt keretében előállított lapokban a fogyasztók mindennapos használati cikkek, így például mosógépek, digitális kamerák vagy napolajok összehasonlító tesztjeit olvashatják.

Rapid

(Világ gazdaság, 2009. szeptember 4., péntek, 5. oldal)